

Yksi meistä TRL:ssa

Anneli Hakala

Riihimäen Retkeilijöiden puheenjohtaja

10 kysymystä Annelille

1.No, miltäs se puheenjohtajuus tuntuu? Stressiä, iloa?

Ensimmäinen puoli vuotta tietenkin on ollut stressaava, Erämessut mm. Iloa, olen tutustunut uusiin, hyvinkin luonteltaan erilaisiin ihmisiin.

2. Minkälaista ohjelmaa seuralla on syksyksi. Ja talvikin pakkaa päälle!

Puolukkaretkellä Ukonjoella ollaan viikolla 37.

Riihimäen Kiista-Veikot ry:n kanssa järjestämme Erkylän polkuretken 16.9.

Ruska/syysretkelle Pyhän Astelliin lähdemme aikaisin la-aamuna 22.9. ja paluumatkalle la aamupalan jälkeen 29.9.

Lokakuussa su 14.10. jatkuvat jälleen melonnan alkeet ja myös mahdollisuus uintiin. Uimahalli on varattuna meille klo 8-10 sunnuntaisin.

Seuran pikkujoulut marraskuussa Kiista-Veikkojen majalla.

Vuodelle 2013 hiihtoviikko Enontekiön Vuontispirtille viikolla 12.

Talvikaudella pidämme myös viikonloppuisin Heiskan majaa avoimna.

Opintokerhoja on myös suunnitteilla aloitettavaksi lokakuussa. Kerhot päättävät itse aiheet.

Miesten läsnäoloa toivotaan kerhotapahtumiin (vaikkapa vain silmäniloksi...). Kerhotapahtumat eivät ole pelkkää uuden oppimista vaan myös sosiaalista kanssakäymistä.

3. Pidemmän tähtäimen suunnitelmia?

Henkilökohtaisena haaveena on tehdä ohjattu kanoottiretki (ei koskia) Itä-Suomeen. Ai niin, se melominenkin on vielä opeteltava. Seuran osalta jo useamman vuoden haaveena/toiveena ollut nurten

Anneli Ukonjoen puolukkareissulla syksyllä 2011.

Elä tämä päivä täysillä, huomisesta ei tiedä ja menneille ei voi enää mitään.

ihmisten saaminen toimintaan mukaan. Vinkkejä vastaanotetaan.

4. Mieliretkesi toisin sanoen henkilökohtainen unelmaretkesi? Onkos se vain haaveissa vai jo toteutunut?

Haaveissa adventtiaikaan Böömiin ja Baijeriin. Toteutunut viimekeväinen Lapin matka Vuontispirtin maisemiin.

5. Entä yhdistyksen?

Keväinen hiihtoviikko Raattamaan.

6. Oma maa mansikka, mikä maa lie nee mustikka?

Turkki.

7. Marjoista puheen ollen, onko ai-

keissa tehdä puolukkaretki seuran puitteissa Karjalan tai jonkun muun maakunnan kunnaille?

Olemme todellakin menossa Ukonjoelle jälleen kerran puolukkaretkelle. Itse en ainakaan ole poiminut niin makoisia puolukoita mistään muualta. Eikä edes ensimmäinen kerta pelotellut pois. Satoi vettä ja vain viikonloppu oli aikaa poimia marjoja.

8. Mistä päin olet syntyisin? Marjaisilta mailta?

Olen kotoisin Hämeenlinnasta. Marjaisia maita, löytyi kotihaasta mesimarjoja. Kesäisin keräsin perheen mustikat mummolasta Hattulasta.

9. Lempikirjailija?

Laila Hirvisaari ja Seppo Jokinen.

10. Lempilintusi ja miksi?

Kuikka, liittyy mökillä vietettyihin keisiin nyt jo kuolleen mieheni kanssa.

Haastattelu: Hilkka Laitinen

Helsingin Työväen Retkeilijäin perustajajäsen SirkkaMaija Joki on kuollut

Hän oli yksi heistä, joka 9.11.1967 osallistui seuran perustavaan kokoukseen miehensä Aulis Joen kanssa. Sitä ennen oli tehty retki Solvalla-Pirttimäki Erkki Wikstenin vetämänä ja löydetty maasta vaahteranlehti, josta sitten tuli HTR:n tunnus.

SirkkaMaija oli luova järjestöihminen, joka elävöitti tapahtumia niin lauluilla kuin runoillakin. Vielä hänen 85-vuotisjuhliaankin huhtikuussa vietettiin lauilan muodossa. Veren perintö oli vahva, sillä olihan Reino Helismaa hänen enonsa.

TRL:n Retkeilypäivillä v-96 Vihdin Elohovissa raikuikin ensiesityksenä hänen sanoittamansa TRL:n tunnuslaulu - Houkutus. Se valmistui lyhyellä toimitusajalla. Kuitenkin oli jäänyt riimitämättä eräs tärkeä retkeilyn osa-alue - pyöräily. Sen SirkkaMaija laati paikan päällä, metsän laiteilla, ja pyöräilyväki sai haluamansa.

”Se on mielestäni kaunein runo, minä olen sisareni tienneen tehneen”, kertoo Pirkko Virtanen, runoniekka ja laululintunen hänkin.

Lapset ja nuoret olivat SirkkaMaijan sydäntä lähellä, hän ja miehensä vuosikautia vetivät Hangossa Bengtsärin saarella leirejä, jossa allekirjoittanut tapasi heidän rantakalliolla istumassa iloinen lapsilauma ympärillään - ja laulu raikui.

SirkkaMaija oli HTR:n jäsen kuolemaansa saakka ja seuratoveri Eila Oranen kertoikin hänen sanoneen, että jäsenmaksu maksetaan niin kauan kuin henki pihisee.

Työväen Retkeilyliitto ry sekä Helsingin Työväen Retkeilijät ry ottaa osaa omaisten suruun, sekä kunnioittaa SirkkaMaija Joen muistoa.

Hilkka Laitinen

Kuva: Pirkko Virtasen arkisto

Houkutus-laulu

Sanat: SirkkaMaija Joki

Sävel: Vanha merimies muistelee

1. Sä lähde kanssain retkeilylle metsän ääniä kuuntelemaan. Soi suloinen konsertti meille palokärkikin taas rummuttaa. Mä pitköspolkua kanssasi kuljen, kaikki arkinen pois häviää. Elon harmin ja huolen pois mielestä suljen on vain hetki tää.

2. Sä lähde Lappiin, tunturille poron polkuja samoamaan. Se lempeä ystävä sille, joka luontoa rakastaa. Siellä kuukkeli kuusesta tuosta tulee eväitä sun jakamaan. Ja maailman kirkkaimman purosena vuosta voit janoasi sammuttaa.

3. Sä lähde hiihtäen retkelle sinne, missä tuulet sua tuivertaa. Sinut luminen kuru ja rinne tervetulleeksi toivottaa. Saat keväthankien kimaltaessa vauhdin hurmassa viiletää. Anna suksien luistaa - ja yön saapuessa voit kämpässä levähtää.

4. Sä lähde ystävä seikkailulle sinilaineille keimumaan. On kanootti tuttu kai sulle, ei muuta kuin melomaan vaan. Melan kärjessä timanttein lailla vesipisarot kimmeltää. Ei sadakaan haittaa kun näin matkaa taittaa ja karikot kierretään.

5. Sä lähde polkemaan pyöräteille kilometrejä ahmaisemaan. Kun aurinko paistaa, ja helle saa otsasi hikoamaan.

Ei patikoitsija koskaan voi tietää miten ihana fillari on. Heität repun vain selkään - älä vauhtia pelkää ja meno on verraton.

6. Sä lähde Alpeille seuraksi mulle ylös rinteeseen jyrkempään. Sieltä avautuu maisema sulle, jota jylbempää missään et nää. Siellä kasvavat Alppien ruusut ja kukkii myös Edelweis. Vaikka kotini ainoa Suomessa on, sinne sydämeini jäädä tais.

7. Mä lähdin toimintaan TRL:n Vikun unelmaa toteuttamaan. Hän syytti kipinän kerran, saaden minutkin innostumaan. Kovin pienellä joukolla silloin me liikkeelle lähdettiin. Se vaahteranlehdestä alkoi, vaan milloin näin suureksi kasvettiin?

Käkkälön kämpällä talkoitiin myös. Maja on aivan virran varrella ja kalamiesten suosiossa. Kuva ylävirralta.

Taas talkoitiin Lapissa...

On se vaan niin kumma juttu, mikä meitä kelonharmaita ukkoja ja upeita naisiaamme vetää tuonne Lapin perukoille ”työleirille” heräävän kesän kynnyksellä. Ihmetellä sopii ja moni on tehnyt kysymyksen; ”onko tuo jokakesäinen aherrus tarpeellista, ja onko se enää teidän ikäistenne tehtävä?” No, jälleen kerran pienehkö joukko uskollisia talkoolaisia tuli tekemään korjaus- ja huoltotöitä majoillemme. Mukana oli ns. vanhoja tekijöitä ja muutama aivan uusi talkoolainen – oikein hyvä, tervetuloa mukaan. Kun työt aloitettiin, mukana oli kolmetoista talkoolaista.

Talkoolaiset majoittuivat Varkhanmukan kämppiin ja sieltä käsin käytiin töissä muilla kämppäalueilla, Rihmakurussa ja Käkkälössä. Tällä kertaa jäi Lätäskurkkion majan remontit tekemättä. Syynä oli talkooväen vähyys ja runsaasti työtä muilla majoilla. Työt sujuivat mallikkaasti, kun oli taitavia tekijöitä ja kun vielä ruokahuolto pelasi loistavasti, ei ollut valittamista.

Tärkein, eli ruokahuolto toimi Tuulan, Ellenin ja Helven emännöidessä ja Aarne-Martinin avustaessa erinomaisesti. ”Notkuvat pöydät” maistuvaa ja kauniisti tarjolle laitettua ruokaa, maistuvien jälkiruokien ja kahvein. Kyllä kelpasi talkoilla, melkein piti jatkaa vyötä ja lisätä yksi reikä vyöhön.

Kyllä työtäkin tehtiin. Anneli ja Ritva suorittivat jo heille perinteeksi muodostuneen siivousurakan. Yhdeksän kämpän ja neljän saunan siivous on melkoinen urakka. Kunpa vaan me retkeilijät aina muistaisimme siivota jälkemme, olisi vuosisiivouksenkin tekeminen hiukan helpompaa.

Miehetkin uurastivat tahollaan ja moni asia tuli kuntoon hoidetuksi. Tiirasta poistettiin ikkunapuolelleen kerrossänky ja korvattiin se uudella laverilla. Korsun puuvajaan tehtiin uusi ovi, Korsun kuisti ja kaide uusittiin. Rihmakurussa saunan lattian kallistusta korjailtiin jotta vesi kulkisi oikeaan suuntaan. Vedellä on norkeat liikkeet ja se pyrkii aina alas päin, Rihman saunassa suunta oli väliseinän alle, suunta muutettiin. Vesipaikalle menevän lautapitkoksen lahoja lautoja uusittiin, ei mene enää tossu laudanläpi. Laiskat töitäkin lukee, mutta täytyy vielä mainita, että ensimmäinen työ taisi olla Liiterin sisäseinien maalaus, tuli hiukan valoisampi tästäkin majasta. Lisäksi kaikki ikkunoiden- ja ovienpielilaudat saivat uuden värin.

Käytiinhän siellä Käkkälössäkin, pientä remonttia vaati ulko-ovi, piippu ja pii-

Suaskummun kammin terassi uusittiin. Kelpaa siinä tunturimaisemaa ihailla.

punjuuri. Maalia piipunkylkiin ja piipun juureen hiukan pikeä.

Työntäyteinen oli talkooviikko, paljon saatiin aikaiseksi mutta tekemistä vielä jäi. Puuhuolto jäi puolitehien ja Rihman kaivonteko myöhempään ajankohtaan.

Hyvät olivat talkoot, hyvä, sopuisa, tekevä talkooporukka, huolto erinomainen, kyllä meillä osataan. Vuoden päästä taas talkoillaan, omakohtainen huolenaiheeni on, vieläkö jaksan tulla mukaan – löytyisikö ”tuoreempaa vuosikertaa” talkoisiin? Meillä on upeat kämpät hienoissa maisemissa, pidetään niistä hyvää huolta jatkossakin.

Kiitos emännille ja muulle talkooporukalle, oli mukava olla mukana.

Niin, jäi vielä kertomatta että karhu oli vieraillut aivan Varhanmukan piippiirissä. Oli tappanut poron Telaajan varteen aivan polun tuntumaan ja raahannut saaliinsa Kelon saunan taakse. Kuoppa maassa ja poronkarvoja ympäristössä todisti karhun ruokailleen paikalla. Otso oli oleskellut siinä lähistöllä, nauttinut saaliistaan ja erämaan rauhasta. Olisipa ollut hienoa nähdä tämä episodi, erämaan todellisuus.

Pentti Luostarinen, Kangasalan Retkeilijät

Kauno Laine on pitkän linjan talkoolainen, korsumajan terassi syntyy.

Kiitämme talkoolaisia:

Pauli T. Komonen ja Mikko Rissanen Kuopion Retkeilijöistä, Kauno Laine Riihimäen, Pauli Oranen Hämeenlinnan, Alpo Juvonen Karjalan ja Raija Korkalainen Rovaniemen Retkeilijöistä, Tuula Touru, Ellen Granholm, Helve Ott ja Aarne-Martin Ott Tapiolan Maa- ja Meriretkelijöistä sekä Anneli Kiminki, Ritva Hietala ja Pentti Luostarinen Kangasalan Retkeilijöistä.